

Anne Neitiniemi-Rantala loitsuu lasia

SIRJA BLIXT

SIRJA BLIXT

■ Pieni lappilainen sävy lienee tarttunut Kittilästä kotoisin olevaan Anne Neitiniemi-Rantalaan, kun hän perusti lasipajan nimeltä LasinLoitsut. Monenlaista loitsua saakin lukea ennen kuin lasista muotoutuu kauniita taide- ja käyttöesineitä. Ja monenmoiset kurssitkin saa käydä, että oppii lasia muotoilemaan. Osa töistä on saanut ulkoasunsa sattumaltakin, sillä poltossa lasi ja värit käyttäytyvät joskus muotoilijan tahdostariippumattomalla tavalla.

Lasiharrastus alkoi joskus vuosikymmenen alkuaikoina.

– Sanoin miehelleni usein, että jonain päivänä minulla on oma lasipaja ja ryhdyin kokopäivätoimiseksi lasिताiteilijaksi, Anne Neitiniemi-Rantala kertoo.

Sen vuoksi etsittiin omakotitaloa pitkään, sillä talon piti täyttää tulevan taiteilijan vaatimukset. Kun sopiva löytyi Vanhastakartanosta, koitti viime helmikuussa se päivä, jolloin Anne Neitiniemi-Rantala irtisanoutui työstään.

Hän työskenteli Nokiassa Senior Managerina verkkopuolella matkapuhelinpalveluiden tuotehallintayksikössä.

– Oli pitkä prosessi, että uskalsin hypätä tähän. Viime kesänä aloin puhua, että oliskohan nyt aika... Syksyllä juteltiin miehen kanssa asiasta ja hän kannusti yrittämään. Keksinkin miljoona syytä miksi ei, mutta kun päätös oli tehty ja irtisanoutuminen tosiaasia, tuli suunnaton helpotus. Kävi miten kävi en koe epäonnistuneeni. Tämä on ollut rikkaus ja iso kokemus. Olisin katunut lopun elämäni ennen olisi uskaltanut.

Posliinivärit ja muoto

Kittilästä Anne Neitiniemi-Rantala lähti, ”kun siellä ei enää ollut kouluja mitä käydä”. Emäntäkoulukin tuli käydyksi. Oulun teknillisestä oppilaitoksesta hän valmistui vuonna 1990, ja teki sen jälkeen töitä muun muassa Tanskassa. Espooseen muutettiin keväällä 2001. Lomilla matka vie vielä usein takaisin pohjoiseen. Uteliaisuus ja into ovat apuna, kun Anne Neitiniemi-Rantala kehittää työskentelytapojaan.

– Saatan lähteä miehen mukana esimerkiksi Biltemaan etsi-

Unelmista totta. Anne Neitiniemi-Rantala toteutti pitkäaikaisen haaveensa omasta lasipajasta.

mään kaikenlaista kivaa käyttökelpoista vaikkapa muoteiksi. Työstämiseen sopii vaikka piparkakkumuotti ja servietinpidikkeet taipuvat sopivasti Biltemasta hankittujen teräsmukien päällä.

Ideota syntyy kaikkialla. Roomanmatkalta ovat muistona Colosseumin pyöreät muodot tui-kunalustoissa.

– Tykkään väreistä ja lasista materiaalina. Se taipuu ja muotoutuu. Jokin kokeiluista jää yleensä elämään ja jatkokehitän sitä. Omin juttuni on posliinivärien käyttö ja muodon hakeminen. Seepianruskea ja turkoosi ovat tämän hetken mielivärit.

Kaikesta on hyötyä

Aiemmasta koulutuksesta ja työstä on ollut paljon hyötyä tuotteiden valmistamisessa ja jatkokehittämisessä. Asiakaskoulutuskin on entuudestaan tuttua, joten lasinsulatuskursseja on luvassa.

– Tein ennalta tarkat bisneslaskelmat ja nyt teen itse myös mm. web-sivuston ylläpidon ja markkinoinnin. Kaksi vuotta on ehdoton raja, että yrityksen on oltava tuottava.

Myös elektromekaniikan opiskelut ovat olleet hyödyksi, kun pitää juottaa tai käsitellä metalleja. Tiffanytöitä Anne Neitiniemi-Rantala aiemmin teki paljonkin, kunnes innostui sulattamisesta.

Sana lasipajasta on jo levinnyt lähiympäristöön.

– Kun ulkoiluttaa perheen uutta jäsentä, tryffelikoira Fabiota, ihmiset tulevat juttelemaan.

Lapsena Anne Neitiniemi-Rantala kuvitteli, että tulevaisuudessa hänellä on on 10 lasta ja maatalo pohjoisessa. Toisin kävi. Säännöllinen päivärytmi muotoutuu nyt miehen, koiran ja työn ympärille. Kun puoliso lähtee töihin, menee Anne alakertaan työskentelemään. Ennen lounasta hän ulkoiluttaa Fabion ja pitempi lenkki tehdään töiden jälkeen 16 maissa. Sitten työpäivä on ohi, ellei joskus pidä illalla käväistä tarkistamassa, miten poltto edistyy.

– Pohjoisen kasvatus ja maalaistalo ovat vaikuttaneet niin, että laiskana ei voi olla, vaikka kotona tekeekin töitä, lasinloitsija toteaa.

Lisätietoja www.lasinloitsut.net.